

5. Харитонов Є. О. Цивільне право : посіб. для підгот. до іспиту / Є. О. Харитонов, Н. Ю. Голубєва, Ю. Ю. Акіменко. – Вид. 3-ге, перероб. і допов. – Х. : Одиссей, 2013. – Ч. 2. – 256 с.

Годухін Г.І.,
студент гр. БП-1-16
факультету підприємництва та права
Київський національний університет технологій та дизайну.
Науковий керівник: професор Олійник А.Ю.

ПРАВО ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ЗАСОБИ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ

Приватна власність в Україні, як і в інших державах – республіках колишнього СРСР, має незначну питому вагу в економічному житті. І хоч у процесі приватизації вона зростатиме, проте, враховуючи економічні та історичні умови розвитку України, ця форма власності матиме найближчим часом вирішальне значення і зможе стати основою господарювання. Метою дослідження є визначення конституційного права приватної власності та його змісту і способів реалізації. Відповідно до мети слід вирішити такі задачі: а) проаналізувати ознаки та дати визначення конституційного права приватної власності; б) зробити висновки.

Право власності – сукупність правових норм, які регулюють відносини, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням власником належним йому майном на свій розсуд і у своїх інтересах [1]. Право приватної власності, як і будь-яке право, має свій зміст, що полягає в єдності трьох правомочностей – володіння, користування і розпорядження. Цими правомочностями володіє власник, проте кожна з них, а в деяких випадках і всі вони разом, може належати не власнику, а іншій особі, правомочностями якій дозволив користуватися власник (наприклад, при договорі оренди).

Суб'єктами права приватної власності в Україні є громадяни України, іноземні громадяни та особи без громадянства. Основою створення і примноження власності громадян є їхня праця. Громадянин набуває права власності на доходи від участі в суспільному виробництві, індивідуальної праці, підприємницької діяльності, вкладання

коштів у кредитні установи, акціонерні товариства, а також на майно, одержане внаслідок успадкування або укладення інших угод, не заборонених законом.

Об'єктами права приватної власності є житлові будинки, квартири, предмети особистого користування, дачі, садові будинки, предмети домашнього господарства, продуктивна і робоча худоба, земельні ділянки, насадження на земельній ділянці, засоби виробництва, вироблена продукція, транспортні засоби, грошові кошти, акції, інші цінні папери, а також інше майно споживчого і виробничого призначення. Склад, кількість і вартість майна, що може бути у власності громадян, не обмежується, крім випадків, передбачених законом. “Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності (ст. 41 Конституції України) [2]. Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом. Ніхто не може бути протиправне позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

Реалізація прав власності – це набір операцій (завдань) регулювання економічних відносин з юридичним супроводом результатів користування власністю за межами юридичної зміни власника [3]. Права власності визначають статику майнових відносин, бо лише фіксують права на вчинення певних дій (продаж, обмін, оренду). А реалізація прав означає дії, тобто динаміку відносин. Подання власності як економічної категорії пов'язує ставлення до цінностей з процесами їх створення, появи в господарському взаємодії суб'єктів права. У господарській історії поряд з юридично оформленими відносинами відбуваються приховані і заборонені присвоєння. Цим прихованих форм присвоєння відповідає тіньова економіка, роль і значення якої в задоволенні різних потреб були настільки великі і значущі, що ламали формальні перепони - правила, навіть щодо універсальної - загальнонародної форми власності.

Висновок.

Підсумовуючи необхідно зробити такі висновки. Правовий режим реалізації та захисту приватної власності слід розглядати в рамках двох аспектів, зумовлених природою правового регулювання. По-перше, суб'єкт права приватної власності повинен мати можливість втілити в життя, здійснити правомочності володіння, користування і

розпорядження об'єктом власності, тобто він повинен мати можливість реалізувати своє суб'єктивне право. По-друге, зазначена можливість не буде реальною, якщо вона не отримає державне забезпечення, захист з боку держави як гаранта прав і законних інтересів людини і громадянина.

Список використаних джерел:

1. Яценко В.В. Конституционное право [Текст]: учеб. пособие / В.В. Яценко; Юго-Западный гос. ун-т. – Курск, 2014. – 210 с.
2. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141. Поточна редакція від 30.09.2016 р.
3. Івершенко Л. А. Конституційне право людини і громадянина на приватну власність в Україні та забезпечення його реалізації органами внутрішніх справ: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.02 “Конституційне право” / Л.А. Івершенко. – К., 2006. – 20 с.

Запорожець Ю.Р.

*студентка групи БП-1-17 факультету
підприємництва та права Київського національного
університету технологій та дизайну (Київ, Україна)
Науковий керівник професор Олійник А.Ю*

КОНСТИТУЦІЯ УРСР 1937 РОКУ

Національна правова система України відноситься до романо-германської правової сім'ї і має власну історію розвитку. Ядром правова система України є її право, яке структурно включає в себе публічне і приватне [1]. Серед галузей публічного права України особливе місце належить конституційному праву. Основним джерелом конституційного права України є конституція. Одною з таких джерел, що цікавить історію права України є Конституція УРСР 1937 р. Саме вона і є метою нашого дослідження. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі задачі: а) показати місце Конституції УРСР 1937 року в системі джерел національного права України; б) дослідити порядок її прийняття; в) дати характеристику її змісту; г) запропонувати висновки і рекомендації.